

HEXAGON ENSEMBLE

Onze liefde voor kamermuziek bindt ons. We maken uitgesproken keuzes uit klassiek, twintigste-eeuws en hedendaags repertoire voor blazers en piano.

De spelers van het Hexagon ensemble zijn:

Wout van den Berg – fluit
Pauline Oostenrijk – hobo (remplaçant)
Arno van Houtert – klarinet
Dorian Cooke – fagot (remplaçant)
Ron Schaaper – hoorn (remplaçant)
Frank Peters -Piano

PROGRAMMA

Franz Schubert
(1797-1828)

Strijkkwartet in G, op. 77 no. 1
Uit Rosamunde (1823)

-Entr'acte no 3 (Arr. Christiaan Boers)
-Balletmuziek no 2 (Arr. Hans Eijsackers)

**Wolfgang
Amadeus Mozart**
(1756-1791)

Kwintet in Es groot KV 452 (1784)

I. Largo-allegro moderato
II. Larchetto
III. Allegretto

PAUZE

Ludwig Thuille
(1861-1907)

Sextet opus 6 in Bes groot (1889)

I. allegro moderato
II. larghetto
III. Gavotte: andante, quasi allegretto
IV. Finale: vivace

Sfeervol eerste Kolonieconcert

■ Hexagon Ensemble vermaakt het publiek op een zonnige zondagmiddag in het Koloniekkerkje

TIM DE VRIES

WILHELMINAORD *Hexagons are the bestagons* is een redelijk populaire uitdrukking op het wereldwijde web. Van een muzikaal gezelschap met de naam Hexagon Ensemble mag derhalve absoluut wat worden verwacht. Deze verwachtingen worden waargemaakt bij de seizoensopener van de nieuwe reeks Kolonieconcerten.

Het kleine, sobere Koloniekkerkje van Wilhelminaord, van binnen wit geschilderd, maar warm uitgelicht, vormt op de fraaie zondagmiddag van 6 oktober het decor voor het eerste Kolonieconcert van seizoen 2024/2025. Schel oktoberlicht strompelt door de ramen, als een van de laatste stuiptrekkingen van de zomertijd.

Warm weerzien

Jas aan? Wellicht net te warm. Jas uit? Misschien net iets te koud. Dan maar een sjaaltje, denken velen. Gelukkig is er koffie tijdens de pauze om de bloeddorstiging goed op gang te houden. En gelukkig is er het spel van het Hexagon Ensemble om je aan te warmen.

Voor veel bezoekers is het een warm weerzien. Ze komen al jaren, en dus weten ze wat ze kunnen verwachten: hartig klassiek. Centraal tijdens het concert staat een illustreer Alpentrio: de overbekende grootmeesters Mozart en Schubert — componisten waar je geen voorname van nodig hebt om te weten wie het zijn — en de vrij onbekende Ludwig Thuille, wiens wieg in het Zuid-Tirolse Bolzano stond. Uitgerkend zijn werk vormt het klapstuk.

Niet dat de andere werken het aanhoren niet waard zijn. Integendeel. De twee delen die worden gebracht uit het vrijwel vergeten toneelstuk *Rosamunde, Fürstin von Zypern* vormen een prima opening. Het zestal muzikanten opereert niet helemaal in standaardformatie, gebeurt vaker in gezelschappen met blazers, gunt elkaar de ruimte. Ieder-

Het Hexagon Ensemble zondagmiddag 6 oktober in de Koloniekkerk. FOTO SIEB VAN DER LAAN

een pakt zo zijn of haar momenten, om daarna snel het stokje weer over te geven.

De vijf blazers en de pianist, die de groep keurig in het gareel weet te houden, schakelen van Schubert moeiteloos over op Mozart, die zelf ook erg gefraspeerd was van zijn *Kwintet in Es groot*. Hij omschreef het in 1784 als zijn beste stuk ooit. Toch, hoe fraai dit stuk ook is, de titel 'hét spektakelstuk van het eerste Kolonieconcert' moet toch echt aan het stuk van Ludwig Thuille worden gegeven.

Centraal staat een illustreer Alpentrio: Mozart, Schubert en Thuille

En dat is niet alleen omdat in tegenstelling tot het Mozart-deel nu wel alle muzikanten mogen spelen.

Energiek

Thuille mag dan geen plaats in het collectieve geheugen hebben ver-

worven, met dank aan de vijf blazers en de pianist van het Hexagon Ensemble is het een componist die vele bezoekers nog eens zullen opzoeken. *Sextet opus 6 in Bes groot* is niet meteen een titel die heerlijk van de tong rolt, de muziek klinkt er zelf niet minder om. Krachtig, energiek, maar bij tijd en wijle ook een stuk om bij weg te dromen. Even de blik afwenden en kijken naar het steeds iets zwakker wordende licht dat door de ramen valt, de ragfijne klanken op je in laten werken. Om dan weer op een positieve manier bij de

keel te worden gegrepen door de zichtbaar gepassioneerde musici.

Na het slotakkoord illustreren twee zinnen het concert perfect. Zin één: „Ik heb eigenlijk meer met strijkers, maar ik ben blij dat ik toch gegaan ben”, klinkt het in de zaal. Toch gegaan, toch een prima middag gehad, toch kennism gemaakt met een leuke componist, toch genoten van het uitstekend spelende Hexagon Ensemble. Daar kan een mens weer even op teren. Zin twee: „Volgende keer houden we wel de jas aan.”

The Hague String Trio met Pauline Oostenrijk

Phantasy and Glee

Julia Dinerstein altviool Justyna Briefjes viool Miriam Kirby cello

Pauline Oostenrijk hobo

PROGRAMMA

Edward Elgar

(1857-1934)

Ludwig von Beethoven

(1770-1827)

Andante and Allegro

Strijktrio in c opus 9 nr.3

- Allegro con spirito
- Adagio con espressione
- Scherzo – Allegro molto e vivace
- Finale – Presto

PAUZE

Benjamin Britten

(1913-1976)

Wolfgang Amadeus Mozart

(1756-1791)

Phantasy quartet opus 2

Hobokwartet in F KV 370

- Allegro
- Adagio
- Rondo Allegro

De ideale zondagmiddag in Koloniekkerkje

Maandag 4 november 2024

Steenwijker Courant

Hoboïste Pauline Oostenrijk.

FOTO VIA STICHTING KOLONIECONCERTEN

TIM DE VRIES

WILHELMINA OORD Het was de eerste novemberzondag aan de frisse kant, maar de zon zorgde misschien wel voor ‘de leste mooie dag van ‘t jaar’.

Binnen in het Koloniekkerkje maakte het The Hague String Trio en Pauline Oostenrijk het nog mooier, waardoor iedereen warm de deur uit ging. Het is niet het idee van de Kolonieconcerten om steeds dezelfde musici op te voeren, dus voor sommige bezoekers was het een wonderlijk snel weerzien met Pauline Oostenrijk. Nog geen maand geleden was ze als vervangster al bij het Hexagon Ensemble, ditmaal stond ze ook echt in de aankondiging. Is het wat veel? Je hebt van die muzikanten die je graag regelmatig hoort

en bezig ziet, de hoboïste is er daar gelukkig zeker één van. Helemaal geen straf dus, wat overigens ook geldt voor de drie vrouwen die The Hague String Trio vormen.

Vier stukken van vier componisten werden er gebracht. Achtereenvolgens Edward Elgar, Ludwig van Beethoven, Wolfgang Amadeus Mozart en Benjamin Britten, samen goed voor een gezamenlijke spanwijdte over twee eeuwen en — veel belangrijker — goed voor een intrigerend en gevarieerd programma.

Voor alle stukken werd driftig geapplaudiseerd. Wat nu het meest in de smaak viel? Daarover wordt, zoals het hoort, lekker geredetwist. Zo was de buurvrouw van uw scribent bijvoorbeeld het meest gefraspeerd van het Strijktrio in C Opus 9 nr. 3 van Beethoven, zijn laatste in een reeks toen hij net bij Joseph Haydn

in Wenen was gaan studeren. Over studenten gesproken, Britten schreef zijn Phantasy Quartet als een nog piepjonge student aan de Royal College of Music, overigens niet tot ieders genoegen. Het is anno 2024 ook niet meteen ieders kopje thee, maar uw dienstdoende typslaaf vond het een interessant stuk. Ontzettend leuk, dat gedurfde, soms bijna John Coltrane-achtige, des te meer omdat dat stuk juist weer gevolgd werd door het eikenhouten klassieke repertoire van Mozart, dat daardoor ook weer extra fris klonk.

Passie wint van virtuositeit

Dat muziek zo goed mogelijk dient te worden gespeeld, is evident. Dat de musici hier in slaagden, mag bijna een vanzelfsprekendheid worden genoemd. Dat Oostenrijk haar instrument meester is, bewijst ze van

Carnegie Hall tot het knusse Koloniemeerkje, waar het vocht zo lekker langs de ramen optrekt. Dat Miriam Kirby (cello), Julia Dinerstein (altviool) en Justyna Briefjes (viool) ook best een prima moppie kunnen spelen, is eveneens geen geheim.

Wat het echter altijd wint van virtuositeit, is de passie voor wat er gespeeld wordt. Die hoor je niet alleen, die zie en voel je vooral. Natuurlijk, het is broodwinning, maar de vier vakvrouwen houden bovenal enorm van de muziek die ze ten gehore mogen brengen en ze doen geen enkele moeite dat te verbergen. En waarom zouden ze ook? Het is precies wat livemuziek de moeite waard maakt ten opzichte van dezelfde muziek op plaat. Het geeft bestaansrecht aan de Kolonieconcerten en al die andere fraaie initiatieven in de regio.

Ruysdaelkwartet

Michael Müller Gijs Kramers Emi Ohi Resnick Joris van Rijn

Het Ruysdael Kwartet werd opgericht in 1996, toen alle leden studeerden aan het conservatorium in Den Haag. In de begintijd volgden zij lessen bij leden van het Amadeus Quartett, Hagen Quartett en Quatuor Mosaïques. Ook studeerde het kwartet twee jaar lang bij het Alban Berg Quartett aan de Hochschule für Musik in Keulen.

Het kwartet heeft diverse internationale prijzen gewonnen alsmede de Kersjes van de Groenekan Prijs. Het kwartet treedt op in het buitenland, is regelmatig in Japan te beluisteren en heeft reeds 6 CD's gemaakt.

PROGRAMMA

Wolfgang
Amadeus Mozart
(1756-1791)

Strijkkwartet in Es, KV 428

- I. Allegro non troppo
- II. Andante con moto
- III. Menuetto. Allegretto
- IV. Allegro vivace

Verschillende
Nederlandse
componisten

Een selectie uit 25 miniatures
geschreven ter gelegenheid van het
25-jarig jubileum van het
Ruysdael Kwartet

PAUZE

Franz Schubert
(1797-1828)

Strijkkwartet in a, D 804, Op. 29
("Rosamunde")

- I. Allegro ma non troppo
- II. Andante
- III. Menuetto: Allegretto – Trio
- IV. Allegro moderato

Strijkkwartet van hoogste kwaliteit verzorgt Kolonieconcert

WILHELMINAORD Het Ruysdael Kwartet verwende zondagmiddag de toehoorders in het volle en sfeervol aangeklede Koloniekkerkje met een memorabel concert.

Niet verwonderlijk natuurlijk, want dit kwartet behoort tot de allerbeste Nederlandse strijkkwartetten. Het programma was ook uitdagend met composities van Mozart en Schubert en een selectie uit de 25 composities die 25 Nederlandse componisten voor het 25 jaar bestaande kwartet hebben geschreven.

Het begon met het *Strijkkwartet in Es groot* van Wolfgang Amadeus Mozart, één van de zes zogeheten Haydn kwartetten. Violiste Emi Ohi Resnick verklaarde dat dit stuk voor het kwartet een nieuwe ontdekking was. Mozart droeg die composities op aan zijn leermeester Joseph Haydn, 'Papa Haydn' zoals hij hem bewonderend noemde.

In het eerste deel, *Allegro non troppo*, maakte Mozart zelfs gebruik van een thema uit een strijkkwartet

Het Ruysdael Kwartet speelde 8 december in de Koloniekkerk. FOTO EDUARDUS LEE

van diezelfde Haydn. Hij varieerde met chromatische halve tonen en maakte er daarmee een geheel eigen

en levendig stuk van. De leden van het Ruysdael Kwartet hadden alle vier een belangrijke rol in dit deel.

Ook de andere delen van het strijkkwartet kenden telkens weerkerende thema's uitgewerkt op de voor Mozart kenmerkende manier, met veel fantasie en vakmanschap. Met name het derde en vierde deel waren snel en speels. Het spel van het Ruysdael Kwartet voegde daaraan nog het nodige toe: zorgvuldig en met veel verve gespeeld.

Ter gelegenheid van hun 25-jarig bestaan verleende het kwartet compositie-opdrachten aan 25 hedendaagse Nederlandse componisten. Ze mochten een miniatuur componeren van maximaal 3 minuten, kregen geheel en al de vrij hand, waardoor hun persoonlijke voorkeur voor muzieksoorten tot leven brengt.

In het concert in het Koloniekkerkje kwamen zes van de vijftientig composities aan de beurt o.a. van de componisten Anne-Maartje Lemeis, Joey Roukens en Guus Jansen. Met Emi Ohi Resnick als eerste violiste in plaats van Joris van Rijn speelden de leden van het kwartet

met grote bevologenheid, die hun spelplezier en vakkundigheid bewees. Bezoekers die in eerste instantie schrokken van de hedendaagse tonen, waren na korte tijd in de ban van de miniaturen.

Na de pauze was het de beurt aan Schuberts *Strijkkwartet in Es grote terts*. Deze compositie kreeg Rosamunde als bijnaam, omdat hij zijn lievelingsmotief uit de gelijknamige opera van zijn hand in het Andante heeft verwerkt. Vooraf vertelde eerste violist Joris van Rijn dat dit kwartet en meer van de latere kwartetten van Schubert extreem moeilijk zijn voor de musici. Dit bleek een uitdaging voor het kwartet, die leidde tot een memorabele uitvoering.

Overigens is ook in het derde deel, het Menuetto, een bekend thema verwerkt: *Die Götter Griechenlands* van Friedrich Schiller.

Het vrolijke vierde deel vormde een prachtige en passende afsluiting van een concert, dat door het publiek met een zeer warm applaus werd bekroond.

Nino Gvetadze

Nino Gvetadze is geboren en opgegroeid in Tbilisi, Georgië en speelt piano sinds haar vijfde. Zij begon haar muziekstudie in Tbilisi en vervolgde dat aan de conservatoria in Amsterdam en Den Haag, die zij Cum Laude afrondde. In 2008 won ze de tweede prijs, de publieksprijs en de persprijs op het Internationaal Franz Liszt Pianoconcours. In 2010 won ze de Borletti-Buitoni Trust Prijs voor jonge musici.

Sinds 2021 is ze artistiek leider van het Delft Chamber Music Festival.

Ze heeft verscheidene CD's opgenomen met onder andere muziek van Moessorgsky, Rachmaninov en Liszt.

Franz Schubert
(1797-1828)

Moments Muscaux
D 780 Op.94: No2 in As majeur

Impromptu
D 899 Op.90: No2 in Es majeur

Robert Schumann
(1810-1856)

Humoresque
Op.20 in Bes majeur

PAUZE

Frederic Chopin
(1810-1849)

Barcarolle
Op. 60 in Fis majeur

Robert Schumann
(1810-1856)

Arabesque
Op.18 in C majeur

Johannes Brahms
(1833-1897)

Rhapsody
Op.79 No.1 in B mineur

Rhapsody
Op.79 No2 in G mineur

Franz Liszt
(1811-1886)

From Venezia e Napoli II
S.162 (LW A197) No.3: Tarantella

PROGRAMMA 23 FEBRUARI 2025

In verband met ziekte van celliste Lidy Blijdorp wordt het programma vandaag verzorgd door en Floor le Coultre (viool) en Maja Bogdanović (cello)

Floor Le Coultre, benoemd tot Jong Muziektalent Nederland in 2011, heeft zich geëtaleerd als gepassioneerd en communicatief kamermusicus. Ze begon op vierjarige leeftijd met vioollessen bij haar tante. Ze vervolgde haar studie bij Joyce Tan, Ilona Sie Dhian Ho, Pavel Vernikov en Ilya Grubert. In 2014 sloot ze haar Masters af met onderscheiding voor ‘meeslepend spel’ aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Ze vervolgde haar post-graduate studie in Italië (Fiesole, Bergamo en Portogruaro) voor 3 jaar dankzij het Prins Bernhard Cultuurfonds.

Floor heeft verschillende prijzen gewonnen en trad op in concertzalen in China, Zuid-Korea, Europa, Zuid-Amerika en de USA.

Maja Bogdanović werd geboren in Belgrado en studeerde in Parijs waar zij lange tijd woonde. Sinds enkele jaren is Amsterdam haar thuisbasis. Maja treedt op over de hele wereld als soliste en speelde met orkesten als het Tokyo Symphony, Tonhalle Zurich en Münchener Kammerorkester. Als een gepassioneerd kamermusicus speelt zij vaak op toonaangevende festivals als Kuhmo, Folles Journées, Zeister Muziekdagen en de Cello Biënnale. Maja werkte met veel componisten samen en bracht werken in première van Goebaidoelina, Tanguy, en Penderecki, op wiens tachtigste verjaardag zij ook speelde, op uitnodiging van de componist. Op uitnodiging van de componist nam zij ook zijn tweede celloconcert op.

Johann Sebastian Bach (1685-1750) / György Kurtág (1926)

Cello Suite no. 1, prelude, courante, sarabande, gigue (Bach),

afgewisseld met

drie violsolo's uit Signs, Games and Messages (Kurtág)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Duo nr. 1 K. 423 Allegro, Adagio en Rondo

PAUZE

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Vier Inventionen

Pēteris Vasks (1946)

Castillo Interior

Jean-Philippe Rameau (1683-1764)

Rappel des Oiseaux

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Le Cygne

Giovanni Sollima (1962)

Heimat-terra

Interessant kolonieconcert

■ Topmusici Floor le Coultre en Maja Bogdanovic zorgen voor een mooie zondagmiddag

KEES VINGERHOETS

WILHELMINA OORD Door ziekte van celliste Lidy Blijdorp moest violiste Floor le Coultre een vervangster vinden: niemand minder dan celliste Maja Bogdanovic. Het publiek van een uitverkocht Koloniekkerkje in Wilhelminaoord werd alsnog getraakteerd op een zeer interessant concert door twee topmusici.

Het oorspronkelijke programma werd enigszins aangepast met wat combinaties, die in de zaterdag vóór de uitvoering konden worden geïmproviseerd. Het leidde tot een bijzonder mooie middag, met uiteenlopende muziek uitgevoerd door twee zeer toegewijde musici.

Bogdanovic ging van start met vier delen van de eerste *Cello Suite* van Bach. Tussen de delen speelde Floor le Coultre telkens een viool solo uit *Signs, Games and Messages* van de Hongaarse componist György Kurtág, die zelf ook Bachtranscripties schreef. De afwisseling van de muziekstijlen bracht extra aandacht aan beide componisten, die volgens Le Coultre sterke overeenkomsten in overtuiging hadden. Het tweede stuk voor de pauze was het *Duo nr. 1, K 423* van Mozart. Drie delen, waarvan het eerste en het laatste deel door het aantal noten per seconde speciale vakkundigheid vereisten. Beide vrouwen maakten er toch een persoonlijke uitvoering van, die veel waardering oogstte.

Na de pauze was het weer de beurt

Violiste Floor le Coultre en celliste Maja Bogdanovic op het podium in het Koloniekkerkje. FOTO JAN VAN DER SLUIS

aan Johann Sebastian Bach: vier *Inventionen* die met grote zekerheid en diep muzikaal gevoel werden gebracht.

Het samenspel tussen viool en cello in deze oorspronkelijk voor klavecimbel gecomponeerde stukken gaf een warme meerwaarde aan

de toch voor veel bezoekers al bekende muziek.

Verrassend was de voortzetting van het programma, direct achter de *Inventionen* aan. Met het *Castillo Interior* van de Letse componist Peteris Vasks werd een prachtige aan- sluiting gevonden op de muziek van

Bach. Afwisselend dromerig en ingetogen en vervolgens woest en opzweepend werd zijn ode aan de Heilige Teresa van Avilla aan het publiek gepresenteerd. Wonderbaarlijk leek het hoe de beide stijlen op elkaar pasten. Volgens Floor le Coultre was dat voornamelijk terug te voeren tot

De 'Rappel des Oiseaux' klonk zo licht en vrij dat menig een aan de lente kon denken

de manier waarop beide componisten de religie in hun composities lieten meeklinken. Bach natuurlijk, hij leefde zo'n 300 jaar eerder dan Vasks, meer aards en Vasks meer spiritueel.

Na deze uitvoering leek het moeilijk om het publiek te blijven boeien, maar Bogdanovic en Le Coultre vertolkten de *Rappel des Oiseaux* van Rameau zo licht en vrij, dat menig een aan de lente kon denken. Het overbekende *Le Cygne*, de zwaan, van Camille Saint-Saëns werd vervolgens al tokkelend op de beide instrumenten voor het publiek toch boeiend gebracht.

De afsluiting van het programma werd gevormd door *Heimat Terra* van Giovanni Sollima, een hedendaagse Italiaanse componist en cellist. Dankzij het contact dat Maja Bogdanovic met hem heeft, ging hij op zoek naar een voor dit concert geschikte compositie. Het werd *Heimat Terra*, oorspronkelijk gemaakt voor een klimaatprotest. Met een strak ritme en hier en daar flarden van volksmuziek was ook het einde van het programma uitermate interessant en prachtig van uitvoering.

Erik Bosgraaf & filoBarocco

Francesco Facchini, Erik Bosgraaf, Carlo Maria Paulesu, Marco Baronchelli

Over het programma

In dit programma gaat Erik Bosgraaf samen met filoBarocco op zoek naar Poolse traditionele volksmuziek door de ogen, of beter gezegd de pen, van Georg Philipp Telemann. Telemann was in de 18e eeuw hofcomponist in Sorau (nu Zary, Polen) en schreef alle melodieën op die hij in de herbergen hoorde. Het is vooral opmerkelijk dat dit ons een idee geeft van hoe die muziek klonk, omdat volksmuziek vaak niet werd opgeschreven. De bekende etnomusicoloog Alan Lomax reisde halverwege de vorige eeuw met een opnameapparaat de wereld rond om stervende levende muziekculturen van minderheden vast te leggen voordat ze verdwenen door de opkomende globalisering en massacommunicatiemiddelen in zijn tijd.

Het is dus aan ons om onze verbeelding te gebruiken, ons te laten inspireren en deze muziek op onze eigen manier tot leven te brengen. Erik Bosgraaf en filoBarocco doen dat als een 'educated guess' en creëren, met grote kennis van Europese volks- en barokmuziek, hun eigen versie van wat Telemann drie eeuwen geleden inspireerde...

Erik Bosgraaf

Erik Bosgraaf (Drachten, 1980) wordt algemeen beschouwd als een van de meest begaafde en veelzijdige blokfluitisten van een nieuwe generatie. 'Bosgraaf's virtuosity is stunning, as is his artistry', schreef Gramophone naar aanleiding van de 3cd-box (Brilliant Classics) die hij wijdde aan werken uit Der Fluyten Lust-hof van Jacob van Eyck. 'Bosgraafs virtuositeit en bovenal zijn onbetwistbare begrip van elke noot die hij speelt zijn indrukwekkend', oordeelde NRC Handelsblad. Hij trad als solist op met de Dallas Symphony Orchestra, Nederlands Kamerorkest, Noord-Nederlands Orkest en Holland Symfonia en werkte er met dirigenten als Jaap van Zweden, Gordan Nikolic, Thierry Fischer en Otto Tausk. Daarnaast werkte hij met componisten als Pierre Boulez, Matijs de Roo, Jorrit Tamminga en Ji Youn Kang.

filoBarocco

Het pro-barokensemble ontstond in 2018 uit de ontmoeting van de belangrijkste leden in de conservatoria van Lugano (CH) en Como (IT). De eerste optredens van de groep vonden voornamelijk plaats in Italiaans Zwitserland en Noord-Italië; in 2018 ontving de groep opnieuw de speciale vermelding voor het "Beste project" op de Marcello Pontillo International Competition in Florence en in 2019 produceerden ze in eigen beheer een eerste nog niet uitgebrachte opname, simpelweg getiteld filoBarocco. Het ensemble heeft opgetreden in verschillende internationale contexten en festivals, waaronder het Festival d'Ambronay, Händel-festspiele Göttingen, Narodowe Forum Muzyki Wrocław, Festival de Torroella de Montgrí, Sofia, Barok Arts Festival en Ghislieri Musica.

Bosgraaf vervaagt de grenzen tussen kroeg en Koloniekkerkje

TIM DE VRIES

WILHELMINAORD Met hun uitvoering en interpretatie van het Rostock Manuscript hadden Erik Bosgraaf en de drie Italianen die samen het trio FiloBarocco vormen, ook zo een Ierse pub plat kunnen spelen. Het werd zondag 23 maart het Koloniekkerkje in Wilhelmina-ord. Ook mooi.

Geen bier dat op motorolie lijkt dus, maar gewoon koffie voor de toegestroomde mensen. Die toeschouwers worden beslist niet teleurgesteld. „Ik heb in al die concerten die ik hier heb bezocht nog nooit eerder meegemaakt dat er bij de pauze al een staande ovatie was.” Het is een groot compliment voor de musici. En daar is ook wel reden toe.

Francesco Facchini (viool), Carlo Maria Paulesu (cello) en Marco Baronchelli (luit) zijn samen met Bosgraaf de denkoefening aangegaan: hoe zou de volksmuziek in 18-eeuwse tavernes hebben geklonken? Omdat lang niet alles is uitgeschreven, blijft het een gok. Op basis van hun grote muzikale kennis en

Het ensemble FiloBarocco. FOTO VIA STICHTING KOLONIECONCERTEN

kunde is het echter wel een beredeneerde gok. En het is een gok die in de smaak valt, al klinkt ook het geluid dat het soms misschien iets te frivol is. Er is natuurlijk geen goed of fout in muzieksmaak, maar is dit mogelijk een voortvloei uit het feit dat het niet geheel binnen de heersende conventies van een klas-

siek concert past? Veel gelachen wordt er doorgaans niet bij een klassiek concert, nu golft er meermaals een lachsalvo door het knusse Koloniekkerkje. Met name de wisselwerking tussen Facchini en Bosgraaf werkt aanstekelijk. Mede omdat niet alles is genoteerd, is er ruimte voor improvisatie. Het maakt het ook

voor de musici spannend, ze weten elkaar meermaals te verrassen, wat dus soms op de lachspieren werkt. En doordat zij soms hun fantasie de vrije loop laten, kan het publiek dat ook. Het ene moment past de muziek zo onder een onheilspellende scène uit een horrorfilm waarin de naïeve hoofdrolspeler zo in de grijpgrage klauwen van een bruto met een zaagtafel dreigt te wandelen. Een paar minuten later loop je door een zonnig bos, hoor je de vogels fluiten en wandel je zo een taverne binnen waar de tijd twee eeuwen heeft stilgestaan.

De verschillende composities beginnen vaak als een soort oerknal. Na een meer experimenteel begin, wat soms aan piepie-kraak-jazz doet denken, wordt dan ineens de melodie opgepakt. En dan barsten ze goed los. Wat een samenspel, wat een spektakel. Virtuositeit hoor je niet alleen, je ziet het net zo goed. Het is bij tijd en wijle een wervelstorm, een schitterende afsluiting van een mooi seizoen vol afwisselende Koloniekconcerten. Het is zeer prijzenswaardig dat het bestuur in de programmering ervoor durft te kiezen

dat het soms wat schuurt. Dat houdt het blijvend interessant. Het is tevens een waardig afscheid van Janne Menses als bestuurslid. De kundige programmeur moet helaas noodgedwongen afscheid nemen van deze functie. Gegadigden voor de rol van programmeur binnen het enthousiaste bestuur vol liefhebbers kunnen zich melden bij het bestuur. Is dat nog wat ambitieus, dan kan simpelweg de volgende concertreeks bezoeken ook al geweldig zijn. Ook voor het aankomende seizoen zijn een keur aan musici vastgelegd. Wie twijfelt om een keer te gaan: ga!

Koloniekconcerten 2025/2026

5 oktober: Duo Zefiretti (zang en clavecimbel)

9 november: Mike Fentross, Maarten Ornstein, Kadri Tegelman (theorbe/basklarinet/zang)

7 december: Jelmer de Moed, Rik Kuppen en Maud Vanhauwaert (klarinet, piano, gedichten)

4 januari: Viride kwartet (strijkkwartet)

8 februari: Calefax (vijf rietblazers)

8 maart: Paddington Trio (piano, viool, cello)